

[Ninn-Hansen.]

økonomiminister da heller ikke svare, for ellers ville det stå i modsætning til det, den højtærede statsminister sagde ved lovforslagets tredje behandling. Det står altså fast, at efter den højtærede økonomiministers og regeringens mening skal vi høre fra organet med henblik på lønsituationen. Mener den højtærede minister da ikke, at det havde været rigtigt, om vi havde hørt fra organet nu, før kravene bliver fremsat? Mener den højtærede minister ikke, at det i denne situation, hvor det gælder om at få den mest gennemførte økonomiske vejledning, ville være rigtigt, om vi hørte fra dette organ? Den højtærede minister har klart udtrykt tillid til, at et råd, hvor formændene fra de forskellige organisationer kom sammen, kunne være af stor betydning. Jeg tror imidlertid, den højtærede minister overvurderer betydningen af dette; f. eks. har Arbejdsgiverforeningens formand og LOs formand jo mulighed for at træffes andre steder, og hvorfor skulle de være mere enige, når de kom sammen i rådet, end når de mødtes andetsteds?

Det er selvfølgelig formandskabets udtalelser og vejledning, man interesserer sig for, og jeg håber, at den højtærede minister nu med en mere klar udtalelse kan fjerne den tvivl, der fra mange sider næres om, at dette organ kommer i funktion i forbindelse med overenskomstsituationen. Kan den højtærede minister meddele, at det økonomiske samordningsorgan trods den beklagelig forsinkelse fuldt ud vil opfylde sin opgave i den nuværende overenskomstsituation?

Økonomiministeren (Kjeld Philip): Jeg kan være enig med det ærede medlem i, at det kunne være ønskeligt, om formandskabet havde fungeret på et tidligere tidspunkt; men jeg anser det for aldeles umuligt, at det skulle kunne have fungeret på et tidligere tidspunkt, når hensyn tages til den tid, der måtte gå, før formandskabet kunne etablere sig. Det ville have været ønskeligt, om loven kunne have været vedtaget noget før, og det ville den utvivlsomt også kunne være blevet, dersom vi havde fået bistand dertil fra bl. a. det ærede medlems parti.

Jeg venter, at formandskabets udtalelse vil komme forholdsvis snart efter det møde, som skal holdes den 3. december. Jeg har ikke nogen som helst myndighed over for formandskabet, således som loven er opbygget; det er overladt til formandskabet selv at bestemme. Men det forekommer dog naturligt at vente, at der, når det første møde er holdt om nogle få uger, vil komme en udtalelse derfra, og så ma vi se, hvad den kommer til at indeholde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Møller* til statsministeren:

„Er det rigtigt, at statsministeren agter at ophæve det af hans forgænger nedsatte administrationsudvalg, som skulle undersøge mulighederne for en rationalisering af statsadministrationen?“

Poul Møller: Efterhånden som de ministerielle opgaver er vokset stærkt, har det spørgsmål rejst sig med stadig større styrke, om den gamle centraladministrations rammer var egnet til at rumme beherskelsen og ekspeditionen af alle de sager og opgaver, der blev lagt over til forvaltningen. Det er derfor ikke mærkeligt, at de politiske partier gennem flere år har beskæftiget sig med spørgsmålet og prøvet på at nå frem til rationaliseringsforanstaltninger af forskellig karakter. Jeg kan således nævne, at oppositionen her i tinget i 1959 gik ind for en rationalisering af statsforvaltningen. Vi drøftede sagen med den daværende regering, og det førte til, at den daværende statsminister, Viggo Kampmann, i 1960 nedsatte et administrationsudvalg, som skulle undersøge mulighederne for en omlægning og en rationalisering af centraladministrationen. Vi ved, at dette udvalg har afgivet en indstilling vedrørende undervisningsministeriets forhold. Man kan naturligvis se forskelligt på de betænkninger, der fremkommer fra et sådant udvalg; men vi har vel alle anset det for at være nyttigt, at udvalget gjorde dette stykke arbejde og vurderede de enkelte ministeriers mulighed for at blive underkastet en rationalisering, eventuelt en hel omlægning af administrationen, således at departementerne